

25 -02- 2025

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: U-III-2081/2024

Zagreb, 29. siječnja 2025.

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Četvrtom vijeću za rješavanje pretpostavki za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Frane Staničić, predsjednik Vijeća, te suci Lovorka Kušan i Goran Selanec, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenulo trgovačko društvo ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. u stečaju, sa sjedištem u Puli, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ana Glavan Dukić i Tomislav Čizmić, odvjetnik u Zagrebu, na sjednici održanoj 29. siječnja 2025. jednoglasno je donio

RJEŠENJE

Ustavna tužba se odbacuje.

Obrazloženje

1. Ustavna tužba podnesena je u povodu presude i rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-1149/2023-2 od 3. siječnja 2024. kojom je odbijena revizija podnositelja i potvrđena presuda i rješenje Županijskog suda u Splitu broj: Gž R-1154/2021-2 od 6. prosinca 2021. kojima je dijelom potvrđena presuda Općinskog suda u Puli - Pola broj: Pr-163/2015-33 od 12. srpnja 2018., zatim utvrđeno povlačenje žalbe protiv rješenja Općinskog suda u Puli - Pola broj: Pr-163/15-41 od 24. rujna 2019.

2. U ustavnoj tužbi navodi se da je povrijeđen članak 29. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) te članak 6. stavak 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak, 14/02., 1/06. i 13/17; u daljnjem tekstu: Konvencija).

Ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari.

3. Mjerodavni dijelovi članaka 32., 62., 71. i 72. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) glase:

"Članak 32.

Ustavni sud će rješenjem odbaciti ... ustavnu tužbu ... kad ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari."

"Članak 71.

- (1) Vijeće, odnosno sjednica Ustavnog suda ispituje samo one povrede ustavnih prava koje su istaknute u ustavnoj tužbi.
- (2) Ustavna tužba neće se uzeti u razmatranje u slučaju kad se ne radi o povredi ustavnog prava.
- (...)

Pod "odlučivanjem o biti stvari", u smislu članka 32. Ustavnog zakona, razumijeva se odlučivanje o ustavnopravnoj biti stvari.

4. Sukladno Ustavu i Ustavnom zakonu, Ustavni sud nije tijelo sudbene vlasti, ne provodi sudski postupak i ne odlučuje meritorno o sudskim stvarima. Ustavni sud posebno je tijelo utemeljeno Ustavom, radi zaštite pojedinačnih ljudskih prava i temeljnih sloboda (ustavnih prava) u postupku pokrenutom ustavnom tužbom.

5. Ustavna tužba nije redovni ili izvanredni pravni lijek u sustavu domaćih pravnih lijekova. Ona je posebno ustavnopravno sredstvo zaštite ustavnih prava u pojedinačnim slučajevima. Stoga nije dostatno pozvati se u ustavnoj tužbi na povrede koje su rezultat navodnih nezakonitosti što ih je počinilo nadležno tijelo ili sud u sudskom postupku. Protiv takvih nezakonitosti pravnu zaštitu pružaju redovni i specijalizirani sudovi u postupcima ustrojenim u više stupnjeva sudske zaštite. One, iznimno, mogu biti i predmet ispitivanja pred Ustavnim sudom, ali samo ako i u mjeri u kojoj mogu povrijediti ljudska prava i temeljne slobode zaštićene Ustavom.

U ustavnoj tužbi, također, nije dostatno ponoviti razloge koji su već istaknuti u žalbenim ili revizijskim postupcima pred sudom niti je dostatno samo navesti ustavna prava koja se smatraju povrijeđenima. Ustavna tužba mora sadržavati konkretne i obrazložene razloge eventualne povrede određenog ustavnog prava.

Konačno, kad je riječ o ustavnom jamstvu jednakosti pred zakonom, vlastiti slučaj valja dovesti, kad god je to moguće, u vezu s ostalim sličnim slučajevima i obrazložiti u čemu je on ustavnopravno specifičan da bi morao biti ispitan pred Ustavnim sudom.

6. U konkretnom slučaju sudovi su usvojili tužbeni zahtjev tužitelja i naložili podnositelju plaćanje iznosa od 60.000,00 kuna na ime naknade štete zbog profesionalne bolesti (azbestoze pluća). Tijekom parničnog postupka otvoren je stečajni postupak nad podnositeljem te je u tom trenutku nastupio prekid postupka. Parnični postupak je nastavljen rješenjem prvostupanjskog suda od 17. lipnja 2020. koje rješenje podnositelj nikada nije osporio. Sijedom navedenog, Vrhovni sud je u svojoj odluci utvrdio da s obzirom da navedeno rješenje podnositelj nikada nije pobijao žalbom, podnositelj ne može pobijati predmetno rješenje niti u revizijskom postupku iz razloga koji se odnose na pravilnost i zakonitost tog rješenja.

Podnositelj u biti smatra da mu je osporenim odlukama povrijeđeno pravo na pravično suđenje u aspektu prava na obrazloženu sudsku odluku. Osporene odluke smatra proizvoljna. Međutim, istaknute prigovore podnositelj obrazlaže isključivo navodima kojima osporava činjenice i primjenu prava. Ističe i povredu prava na pristup sudu.

Kada je riječ o p
ustavnog prava iz
članka 6. Konvencij
na pravično su
Povreda pr
nema

Kada je riječ o pravu na pravično suđenje, Ustavni sud ponavlja da je sadržaj ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava, odnosno njemu odgovarajućeg članka 6. Konvencije, ograničen na postupovna jamstva pravičnog suđenja. Pravo na pravično suđenje stoga obuhvaća postupovnu, a ne materijalnu pravičnost. Povreda prava na pravično suđenje u tom smislu postoji samo ako presuda uopće nema razloga ili ako su razlozi proizvoljni ili očito nerazumni. Treba dakle biti riječ o nedvojbenoj pogrešci, odnosno takvoj pogrešci "koju nijedan razuman sud ne bi ikada mogao učiniti". Stoga su obrazloženja sudskih odluka iznimno važna jer je nedostatak relevantnih i dostatnih razloga za ocjene kakve su odlukom dane prvi i najvažniji znak koji upućuje na proizvoljno odlučivanje. S time u vezi Ustavni sud ponavlja da se pravo na obrazloženu sudsku odluku ne može tumačiti tako da zahtijeva detaljan odgovor na svaku tvrdnju stranke u postupku, nego to ovisi o okolnostima svakog pojedinog predmeta. Također, kada žalbeni sud odbija žalbu, on može, u načelu, jednostavno potvrditi razloge za odluku nižeg suda, a u nekim slučajevima razlozi mogu proizlaziti i iz okolnosti predmeta (v., među brojnim, odluku i rješenje Ustavnog suda broj: U-III-6870/2021 od 18. travnja 2023., www.usud.hr).

6.1. Suprotno istaknutim prigovorima koji se odnose na povredu prava na pravično suđenje, Ustavni sud utvrđuje da je Vrhovni sud dao dostatne i relevantne razloge za svoju odluku. Taj je sud obrazložilo razloge na temelju kojih je smatrao da su činjenice, koje proizlaze iz spisa predmeta, posebice one koje se odnose na iskorištavanje dostupnih pravnih sredstava, dostatni i prihvatljivi za takvu odluku. Iz detaljne raščlambe proizlazi da razlozi koje je Vrhovni sud naveo u svojoj odluci nisu proizvoljni. Jednako tako, razlozi kojima je taj sud opravdao primjenu mjerodavnog prava, ustavnopravno su prihvatljivi.

Stoga je prigovor podnositelja o povredi prava na obrazloženu sudsku odluku iz članka 29. stavka 1. Ustava očito neosnovan jer su sudovi, posebice Vrhovni sud, odgovorili na sve bitne navode i tako ispitali predmet podnositelja.

Nezadovoljstvo podnositelja što zaključci revizijskog suda nisu onakvi kakvi podnositelj smatra da trebaju biti nije, samo po sebi, bitno za ocjenu o povredi njegovog prava na pravično suđenje pa ni prava na pristup sudu. Neslaganje podnositelja ili iznošenje vlastitog viđenja o tome na koji bi način sud trebao utvrđivati određene okolnosti, vrednovati određene činjenice ili primjenjivati mjerodavno pravo nije ni u kakvoj vezi s pravom na obrazloženu sudsku odluku, već predstavlja prigovore četvrtog stupnja koji ne otvaraju ustavnopravnu bit stvari.

7. Prigovor povrede prava na pristup sudu također je očigledno neosnovan. Kao što je i navedeno, sudovi su na ukupno tri stupnja odlučivanja razmotrili predmet podnositelja i za svoje odluke dali dostatne i relevantne razloge. Činjenica da zaključci sudova nisu onakvi kakve podnositelj smatra da bi trebali biti nije ni u kakvoj vezi ni s pravom na pristup sudu, ni s pravičnim suđenjem u cjelini. Pravo na pristup sudu ne jamči uspjeh u postupku.

8. Nakon analize ustavne tužbe i uvida u cjelokupnu dokumentaciju, Ustavni sud ocjenjuje da su prigovori očito neosnovani te da konkretan slučaj ne otvara pitanje ostvarenja ustavnih i konvencijskih prava podnositelja. Ustavni sud stoga utvrđuje da ne postoji ustavnopravna bit stvari o kojoj bi Ustavni sud odlučivao.

9. Slijedom svega navedenoga, na temelju članka 32. Ustavnog zakona, riješeno je kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
dr. sc. Frane Staničić, v. r.

Rješenje dostaviti:

1. Odvjetnik Tomislav Čižmić,
Prilaz Gjüre Deželića 11, 10000 Zagreb
- za podnositelja
2. Općinski sud u Puli - Pola.
Ul. Silvija Strahimira Kranjčevića 8, 52100 Pula
- na spis broj: Pr-163/2015
3. Centar za evidenciju i dokumentaciju Suda
4. Spis

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava

Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavnosudsko poslovanje

Vladimira Vodanović